

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Guzun Ion,

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Gamurari Victoria în numele inculpatei Timofeeva Izabela și de către inculpată, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 mai 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Timofeeva Izabela XXXXX,
născută la XXXXX, originară și
domiciliată XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță:

de la 04.07.2014 – până la 18.05.2017

instanța de apel:

de la 13.09.2017 – până la 28.11.2017

instanța de recurs ordinar:

de la 03.10.2018 – până la 26.02.2019.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 18 mai 2017 Timofeeva Izabela a fost recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 311 alin. (2) lit. a) și art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal și a fost condamnată în baza acestor legi, cu aplicarea pedepselor după cum urmează:

- pe art. 311 alin. (2) lit. a) Cod penal, închisoare pe termen de 1 (unu) an, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis pentru femei;

- pe art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal, închisoare pe termen de 1 (unu) ani, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o

anumită activitate, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

În baza art. 84 alin. (1) din Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit lui Timofeeva Izabela pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an și 6 (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin prezenta sentință și prin sentința Judecătoriei Buiucani. mun. Chișinău din 11 noiembrie 2015, i-a fost stabilit definitiv pedeapsa cu închisoare pe un termen de 8 (opt) ani și 8 (opt) luni cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis pentru femei, și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și activități legate de gestionarea întreprinderilor și circulația mijloacelor financiare pe un termen de 4 ani.

2. Prima instanță în sentință a constatat că, Timofeeva Izabela la data de XXXXX, la ora XXXXX, s-a adresat cu plângere la Inspectoratul de Poliție Centru a DP mun. Chișinău, situat pe adresa din mun. Chișinău, str. Bulgară nr. 40, pretinzând că, este victima unei infracțiuni grave comise de către XXXXX, care i-ar fi sustras pe ascuns, în perioada XXXXX din domiciliul său situat în XXXXX, un inel din aur cu diamant cu greutatea de 1 gram în valoare de 5 340 lei, un inel din aur cu greutatea de 3,5 grame în valoarea de 2 500 lei, un lăntișor confecționat din aur cu greutatea de 3.5 grame în valoarea de 3 500 lei, un inel confecționat din aur în valoare de 1 000 lei și o brățară din aur în valoare de 8 000 lei, în total bijuterii în sumă de 23 840 lei, iar peste două săptămâni, i-a mai sustras pe ascuns bani în sumă de 53 760 lei, în total pretinzând că i-au fost sustrate bunuri și bani în sumă de 77 600 lei.

Fiind preîntâmpinată de răspunderea penală pe care o poartă pentru denunțarea cu bună știință falsă conform art. 311 Cod penal, Timofeeva Izabela a denunțat fapte ce nu corespund adevărului, învinuind-o pe XXXXX de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal, infracțiune care la data sesizării organului de urmărire penală de către inculpată, conform art. 16 Cod penal se atribuia la categoria infracțiunilor grave. De fapt însă, în vederea garantării executării unei obligații de restituire a unei datorii, inculpata i-a transmis anterior benevol XXXXX bijuteriile în sumă de 23 840 lei.

Astfel, în baza faptelor sesizate de către Timofeeva Izabela, organul de urmărire penală al SUP a IP. Centru a DP mun. Chișinău la data de XXXXX a intentat cauza penală nr. XXXXX în baza art. 186 alin. (4) din Codul penal.

În continuare, tot ea, la data de XXXXX, deținând calitatea procesuală de parte vătămată recunoscută în cadrul procesului penal intentat în baza plângerii false, fiind preîntâmpinată de răspunderea penală pe care o poartă conform art. 312 din Codul penal pentru prezentarea cu bună știință a declarațiilor mincinoase, în perioada de timp cuprinsă între orele 16:00 - 17:00, fiind audiată, a prezentat cu bună știință declarații mincinoase, învinuind-o pe XXXXX de săvârșirea infracțiunii grave prevăzute de art. 186 al. (4) Cod penal, precum că ultima, în perioada XXXXX, i-ar fi sustras din domiciliul situat pe adresa XXXXX, pe ascuns, bijuterii confecționate din aur în sumă de 23 840 lei și bani în sumă de 53 760 lei, fapte descrise în plângerea din 26 august 2013.

Tot ea, la data de 08 octombrie 2013, având calitate procesuală de parte vătămată, fiind preîntâmpinată de răspundere penală în baza art. 312 Cod penal, în cadrul confruntării efectuate la organul de urmărire penală cu bănuita XXXXX, a prezentat cu bună știință declarații mincinoase pretinzând că, bijuteriile confecționate din aur, invocat a fi sustrate de către XXXXX au dispărut în ziua în care ultima a fost la ea în ospeție, declarații care de fapt nu corespund adevărului.

Tot ea, la data de XXXXX, având calitatea procesuală de parte vătămată. fiind preîntâmpinată de răspunderea penală pe care o poartă conform art. 312 Cod penal pentru prezentarea cu bună știință a declarațiilor mincinoase, în cadrul acțiunii procesuale de confruntare efectuată cu martorul XXXXX, a prezenta cu bună știință declarații mincinoase, negând faptul transmiterii lui XXXXX a bijuteriilor din aur, respectiv susținând în continuare declarațiile depuse anterior precum că bijuteriile din aur au fost sustrate de către XXXXX.

Prin ordonanța Procuraturii sect. Centru. mun. Chișinău din XXXXX, cauza penală pornită pe faptul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane în proporții mari, intentată la plângerea depusă de către Timofeeva Izabela a fost clasată pe motivul inexistenței faptului infracțiunii, Cebanu Galina fiind scoasă de sub urmărire penală din lipsa faptei infracțiunii, cu restituirea bijuteriilor din aur XXXXX " predate în baza biletelor de amanet și ridicate de către organul de urmărire penală, precum și restituirea biletelor de amanet și recipisei întocmite din numele Izabelei Timofeeva către XXXXX.

Astfel, organul de urmărire penală a calificat acțiunile intenționate ale inculpatei Timofeeva Izabela de sesizare cu bună știință a Inspectoratului de Poliție Centru a DP mun. Chișinău prin plângere falsă despre pretinsa sustragere pe ascuns de către XXXXX în perioada XXXXX din

domiciliul a bijuteriilor în sumă totală de 23 840 lei precum și a sumei de 53 760 lei, iar în total a bunurilor și banilor în sumă de 77 600 lei, în baza art. 311 alin. (2) lit. a) din Codul penal, după semnele: denunțarea cu bună știință falsă, în scopul de a-l învinui pe cineva de săvârșirea unor infracțiuni grave, făcute unui organ care este în drept de a porni urmărirea penală.

Acțiunile Izabelei Timofeeva de prezentare cu bună știință organului de urmărire penală, în calitate de parte vătămată, a declarațiilor mincinoase precum că, XXXXX în perioada XXXXX, i-ar fi sustras din domiciliu pe ascuns bijuterii confecționate din aur în sumă de 23 840 lei și ulterior bani în sumă de 53 760 lei, a declarațiilor în cadrul confruntării efectuate la organul de urmărire penală că, bijuteriile au dispărut în ziua în care XXXXX a fost la ea în ospetie, precum și a declarațiilor date în cadrul acțiunii procesuale de confruntare efectuată cu martorul XXXXX, la care inculpata a negat faptul transmiterii lui Cebanu Galina a bijuteriilor din aur, au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 312 alin. (2) lit. a) din Codul penal, după semnele: prezentarea cu bună știință a declarațiilor mincinoase de către partea vătămată, săvârșită în cadrul urmăririi penale, legate de învinuirea în săvârșirea unei infracțiuni grave.

3. Împotriva sentinței pronunțată integral la 18 mai 2017, la data de 20 mai 2017, a declarat apel avocatul Gamurari Victoria în numele inculpatei Timofeeva Izabela, prin care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpata Timofeeva Izabela să fie achitată.

3.1. În motivarea apelului declarat, a susținut următoarele:

- lipsa probelor care indică asupra vinovăției inculpatei, prin urmare, acuzatorul de stat urma să prezinte probe care ar demonstra că inculpata ar fi comis denunț fals;

- declarațiile martorilor Lisnic Petru și Armanu Igor au fost puse la baza sentinței, însă acești martori nu au fost audiați în instanța de judecată și nici nu s-a indicat imposibilitatea prezenței lor, prin urmare aceste declarații nu pot constitui probe în sensul acuzării;

- este eronat efectuată încadrarea art. 311 și 312 Cod penal, or conform doctrinei juridice dacă este imputat art. 311 Cod penal, atunci 312 Cod penal, nu poate fi imputat aceluiași autor, deoarece atât denunțul cât și declarațiile sunt făcute de același subiect;

- instanța nu a apreciat drept probă a apărării Ordonanța de încetare a urmăririi penale din XXXXX, prin care a fost indicat că „dreptul asupra bijuteriilor din aur depistate urmează a fi soluționat în ordine civilă, în instanța de judecată, în care fiecare din părți urmează să prezinte probe privind existența

înțelegerilor care au avut loc". În atare condiții cauza penală a fost clasată nu ca motiv al denunțului fals, dar ca motiv că cele invocate în plângere nu sunt obiectul unei cauze penale dar a unei cauze civile. Prin urmare, acuzarea de săvârșirea infracțiunilor, bazată doar pe o declarațiile unui martor interesat în acuzarea persoanei, nu poate fi considerat că a avut loc un proces echitabil.

- referitor la încadrarea juridica pe art. 311 Cod penal, apelantul a invocat că la data săvârșirii presupusei infracțiuni, adică XXXXX, norma art. 311 Cod penal suna "Denunțarea Falsă", iar prin denunțare se înțelege că a fost comunicat despre comiterea unei infracțiuni de o persoană terță. Ulterior, doar în 2016, se modifică art. 311 Cod penal "Denunțarea fală sau plângerea falsă". La caz, Timofeeva Izabela a depus o plângere, în care comunică despre săvârșirea unei infracțiuni împotriva sa. Adică la data depunerii plângerii, cât și intentării cauzei penale față de ea, nu era o astfel de componentă de infracțiune. La caz, se aplică principiul ultra activității legii penale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017, apelul declarat de către avocatul Gamurari Victoria în numele inculpatei Timofeeva Izabela, a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Motivând soluția, instanța de apel a stabilit că prima instanță corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpata a săvârșit infracțiunile imputate, iar acțiunile acesteia corect au fost încadrate. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicități, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

În pofida faptului că, inculpata nu a recunoscut vinovăția în cele incriminate, instanța de apel a considerat că vina acesteia a fost demonstrată prin următoarele probe, cercetate în cadrul cercetării judecătorești, verificate în instanța de apel, și anume: prin declarațiile martorilor: Cebanu Galina, Neagu Olga, Ivanov Nicolae, Pascal Lilia, Ivanova Galina, Lisnic Petru, Armanu Igor, precum și prin procesul-verbal de audiere a părții vătămate din 26.08.2013 (f.d.32), procesul-verbal de confruntare din 08.10.2013, efectuat între partea vătămată și Cebanu Galina (f.d.37-39), procesul-verbal de confruntare din 30.10.2013, efectuat de partea vătămată și martorul Neagu Olga (f.d.40-41), prin procesul-verbal de audiere a martorului Neagu Olga din 05.10.2013 (f.d.43).

Instanța de apel a considerat că cumulul de probe pertinente și concludente prezentate în sprijinul învinuirii și enumerate mai sus au dovedit în întregime vinovăția inculpatei, careva temei de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu a fost găsit, deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală, racordă între ele și pe deplin dovedesc vinovăția inculpatei Timofeeva Izabela.

De asemenea instanța de apel a respins argumentul apelantului privind lipsa probelor care indică asupra vinovăției inculpatei, or, concluziile instanței de fond privind vinovăția acesteia sunt descrise detaliat în descriptivul deciziei, pe care instanța de apel și le-a însușit sub aspectul stării de fapt a cauzei așa cum au fost reținute de instanța de fond. Versiunea inculpatei a trezit dubii din considerentul că declarând că o bănuia pe XXXXX în sustragere, în aceeași zi inculpata i-a achitat consumația din unul dintre localurile în care acestea s-au întâlnit. Astfel, versiunea susținută de inculpată este contradictorie și nu este confirmată prin nici o probă, în timp ce faptul că aceasta a transmis de sine stătător bijuteriile din aur este confirmată prin probele acumulate la urmărirea penală și în instanța de judecată.

Instanța de apel a atestat că, prezența în acțiunile inculpatei atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, a fost dovedită prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor judecătorești. Astfel, a fost constatat că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii imputate inculpatei, inclusiv vinovăția acesteia, după cum rezultă din sentința instanței de fond, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Astfel, instanța de apel a considerat veridice declarațiile părții vătămate XXXXX și a martorilor, care au dat declarații sub jurământ, fiind avertizați de răspundere penală pentru darea declarațiilor false, fiind confirmate și prin probe scrise, procesele verbale de confruntare, care în cumul dovedesc învinuirea adusă inculpatei de comiterea infracțiunilor comise, or, s-a dovedit cu certitudine, că inculpata fiind preîntâmpinată de răspunderea penală pe care o poartă pentru denunțarea cu bună știință falsă conform art. 311 Cod penal, Timofeeva Izabela a denunțat fapte ce nu corespund adevărului, învinuind-o pe XXXXX de săvârșirea infracțiunii

prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal și prezentare cu bună știință organului de urmărire penală, în calitate de parte vătămată, a declarațiilor mincinoase precum că, XXXXX în perioada XXXXX, i-ar fi sustras din domiciliu pe ascuns bijuterii confecționate din aur în sumă de 23 840 lei și ulterior bani în sumă de 53 760 lei.

Argumentul avocatului precum, că la baza sentinței au fost puse declarațiile martorilor Lisnic Petru Gheorghe și Armanu Igor Ion care nu au fost audiați în instanța de judecată, și nici nu s-a indicat imposibilitatea prezenței lor, instanța de apel de asemenea la respins, or, potrivit f.d.139 Vol.I și f.d.139 Vol.I se atestă declarațiile acestor martori, depuse sub jurământ și preîntâmpinați conform art. 312-313 Cod penal declarații ce constituie probe în sensul acuzării.

La fel a fost respins argumentul apărării privind declararea nulă a declarațiilor lui Cebanu Galina, Negru Olga, Semion Nicolae cu privire la comiterea infracțiunii de către Timofeeva Izabela, or, potrivit art. 93 Cod de procedură penală *„Probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauze”*. Astfel, că declarațiile acestor martori au fost dobândite în modul stabilit de prezentul cod care în coroborare cu alte probe dovedesc integral vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunilor încriminate, iar judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Cu referire la argumentul apărării, privind aplicarea principiului ultra activității legii penale, de asemenea a fost respins de către instanța de apel deoarece acesta nu are nici un suport legal, fiind nejustificat, or, legea indică direct cazurile când se aplică principiul ultra activității legii, doar în cadrul procedurii penale, iar art. 10 Cod penal prevede cazurile când se aplică retroactivitatea legii penale, circumstanțe ce la caz nu se rețin.

La caz instanța de apel a constatat că, examinarea cauzei a fost efectuată în strictă conformitate cu principiile generale ale procesului penal, iar argumentele din apelul declarat de către apărare și inculpată, sunt neîntemeiate, iar motivele aduse în susținerea temeiurilor invocate nu pot fi reținute, hotărârea instanței de fond corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Cu privire la pedeapsa aplicată inculpatei, instanța de apel a menționat că prima instanță just și întemeiat a stabilit categoria și termenul pedepsei penale, fiind luate în considerație dispozițiile art. 61, 75 și 84 Cod

penal, ce determină scopul pedepsei penale, de restabilire a echității sociale și corijare a infractorului, întru prevenirea comiterii de către acesta a altor infracțiuni, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, ținându-se cont de gravitatea faptei penale și prejudiciul cauzat prin consecințele survenite, fiind aplicată pedeapsa în limite legii și în conformitate cu prevederile Codului penal.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, pronunțată integral la 21 decembrie 2017, au declarat recursuri ordinare:

- la 26 decembrie 2017, avocatul Gamurari Victoria în numele inculpatei Timofeeva Izabela, prin care indicând în calitate de temei pentru recurs art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 9), 16) Cod de procedură penal, a solicitat casarea deciziei instanței de apel și sentinței cu dispunerea achitării inculpatei Timofeeva Izabela;

- la 29 ianuarie 2018, inculpata Timofeeva Izabela, prin care, fără a face trimitere la unul din temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penal, și-a expus dezacordul cu sentința și decizia instanței de apel.

5.1. În susținerea recursului, avocatul Gamurari Victoria în numele inculpatei Timofeeva Izabela, a expus următoarele:

- în speță persistă un șir de încălcări ale legii materiale cât și procesuale, ce a dus la aplicarea greșită a normelor de drept material și procesual de către prima instanță, care a generat aprecierea greșită a probelor, a faptelor și circumstanțelor cauzei, prin urmare fiind prezentă o neconcordanță a acestora cu starea de fapt stabilită de instanță în urma căreia instanța a emis o sentință de condamnare, pe care o consideră neechitabilă, ilegală și neîntemeiată;

- referindu-se la sentință a susținut că norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție. Este eronat efectuată încadrarea art. 311 și 312 Cod penal, or, conform doctrinei juridice dacă este imputat art. 311 Cod penal, atunci art. 312 Cod penal nu poate fi imputat aceluiași autor, deoarece atât denunțul cât și declarațiile sunt făcute de același subiect;

- inculpata a fost condamnată pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală. Referitor la încadrarea juridică pe art. 311 Cod penal. Observăm că la data săvârșirii presupusei infracțiuni, adică 26 august 2013, norma art. 311 CP suna „Denunțarea Falsă”, iar prin denunțare se înțelege că a fost comunicat despre comiterea unei infracțiuni de o persoană terță. Ulterior, doar în 2016, se modifică art. 311 Cod penal „Denunțarea falsă sau

plângerea falsă”. La caz, Timofeeva Izabela a depus o plângere, în care comunică despre săvârșirea unei infracțiuni împotriva sa. Adică la data depunerii plângerii, cât și intentării cauzei penale față de ea, nu era o astfel de componentă de infracțiune. La caz, se aplică principiul ultra activității legii penale;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței. Nu au fost întrunite elementele infracțiunii. Se constată lipsa probelor care indică asupra vinovăției inculpatei Timofeeva Izabela, or, în baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiul unanim recunoscut și susținut de jurisprudența CtEDO, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revin acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului, CtEDO, în hotărârea Capean vs. Belgia din 13.01.2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 paragraf.2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării. Prin urmare, acuzatorul de stat urma să prezinte probe care ar demonstra că Timofeeva Izabela ar fi comis denunț fals;

- declarațiile martorilor Lisnic Petru și Armanu Igor au fost puse la baza sentinței, însă acești martori nu au fost audiați în instanța de judecată, și nici nu s-a indicat imposibilitatea prezentei lor. Prin urmare aceste declarații nu pot constitui probe în sensul acuzării. Instanța a dat crezare declarațiilor martorilor acuzării prezenți în ședință în instanța de fond, dar care nu s-au prezentat la apel iar cererea înaintată de Timofeeva Izabela privitor la audierea lor a fost respinsă;

- declarațiile lui Cebanu Galina, Negru Olga, Semion Nicolae cu privire la comiterea infracțiunii de către Timofeeva Izabela urmau a fi declarate nule, căci cad sub incidența art. 94, alin. (1), pct. 8), 10) și 12) Cod de procedură penală;

- instanța urma să acorde apreciere pozitivă declarațiilor martorului XXXXX audiată în calitate de martor în ședința de judecată, care a arătat asupra faptului că a fost prezentă la apelul telefonic între Timofeeva Izabela și Cebanu Galina care a întrebat-o de ce a furat aurul. Referitor la volumul impunător al aurului, martora a declarat că a văzut la Timofeeva Izabela o sacoșă cu bijuterii din aur la ea în geantă;

- cauza penală a fost clasată nu ca motiv al denunțului fals, dar ca motiv că cele invocate în plângere nu sunt obiectul unei cauze penale dar a unei cauze civile.

5.2. În susținerea recursului, inculpata Timofeeva Izabela, a expus următoarele:

- solicită prelungirea termenului de contestare deoarece nu a fost la pronunțarea sentinței și deciziei;

- nu a primit traducerea hotărârilor contestate și nu poate face legătură cu apărătorul său;

- are nevoie de termen pentru a clarifica situația cu apărătorul său și după necesitate, schimbarea acestuia;

- își exprimă dezacordul cu soluțiile instanțelor emise în cauză.

6. Referință asupra recursurilor declarate, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Sergiu Crijanovschi, prin care a susținut dispunerea inadmisibilității acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. Judecând recursurile ordinare, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia, că recursurile declarate de partea apărării urmează a fi admise parțial, din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să-l admită, rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să-l admită, și să dispună achitarea persoanei.

Instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze parțial, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate.

Instanța de recurs, la examinarea recursului verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Conform art. 410 alin. (1), 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea sau respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției respective.

7.1. Colegiul penal lărgit, verificând argumentele recursului, în raport cu materialele cauzei și decizia atacată, constată că, judecând apelul instanța de apel n-a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv în partea condamnării inculpatei în baza art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal, adoptând o soluție greșită privitor la acest capăt de învinuire în privința ultimei, prin care s-a comis eroarea de drept prescrisă de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Conform art. 52 Cod penal se consideră componentă de infracțiune totalitatea semnelor obiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Lipsa unei părți componente ale infracțiunii echivalează cu lipsa elementelor constitutive a infracțiunii, iar în condițiile când din învinuirea adusă lipsesc caracteristici care sunt obligatorii pentru componenta de infracțiune, instanța de judecată urmează să pronunțe o hotărâre de achitare în privința persoanei puse sub învinuire.

Potrivit hotărârilor judecătorești emise în cauză, ambele instanțe au constatat vinovăția inculpatei Timofeeva Izabela în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 311 alin. (2) lit. a) Cod penal (în vigoare la data comiterii infracțiunii), denunțul fals adică denunțarea cu bună știință falsă, în scopul de a-l învinui pe cineva de săvârșirea unei infracțiuni grave, făcută unui organ sau unei persoane cu funcții de răspundere, care sunt în drept de a porni urmărirea penală, precum și în baza art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal (în vigoare la data comiterii infracțiunii), declarația mincinoasă adică prezentarea cu bună știință a declarației mincinoase de către partea vătămată, săvârșită în cadrul urmăririi penale, legate de învinuirea de săvârșirea unei infracțiuni grave.

Din conținutul recursului declarat de către avocatul inculpatei, rezultă că recurentul critică hotărârile judecătorești privind condamnarea inculpatei în baza articolelor menționate, solicitând achitarea acesteia, deoarece instanțele eronat au condamnat o persoană nevinovată.

Analizând hotărârile atacate, Colegiul penal constată greșite concluziile ambelor instanțe privind condamnarea inculpatei Timofeeva Izabela în baza art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal și expune următoarele argumente în susținerea acestei statuări.

Astfel, reieșind din materialele cauzei, Timofeeva Izabela a fost pusă sub învinuire în baza art. 312 alin.(2) lit. a) Cod penal, pentru faptul că, la data de XXXXX, deținând calitatea procesuală de parte vătămată recunoscută în cadrul procesului penal intentat în baza plângerii false, fiind preîntâmpinată de răspunderea penală pe care o poartă conform art. 312 din Codul penal pentru prezentarea cu bună știință a declarațiilor

mincinoase, în perioada de timp cuprinsă între orele 16:00 - 17:00, fiind audiată, a prezentat cu bună știință declarații mincinoase, învinuind-o pe XXXXX de săvârșirea infracțiunii grave prevăzute de art. 186 al. (4) Cod penal, precum că ultima, în perioada XXXXX, i-ar fi sustras din domiciliul situat pe adresa XXXXX, pe ascuns, bijuterii confecționate din aur în sumă de 23 840 lei și bani în sumă de 53 760 lei, fapte descrise în plângerea din 26 august 2013.

Tot ea, la data de XXXXX, având calitate procesuală de parte vătămată, fiind preîntâmpinată de răspundere penală în baza art. 312 Cod penal, în cadrul confruntării efectuate la organul de urmărire penală cu bănuita XXXXX, a prezentat cu bună știință declarații mincinoase pretinzând că, bijuteriile confecționate din aur, invocat a fi sustrate de către XXXXX au dispărut în ziua în care ultima a fost la ea în ospete, declarații care de fapt nu corespund adevărului.

Tot ea, la data de XXXXX, având calitatea procesuală de parte vătămată, fiind preîntâmpinată de răspunderea penală pe care o poartă conform art. 312 Cod penal pentru prezentarea cu bună știință a declarațiilor mincinoase, în cadrul acțiunii procesuale de confruntare efectuată cu martorul XXXXX, a prezenta cu bună știință declarații mincinoase, negând faptul transmiterii lui XXXXX a bijuteriilor din aur, respectiv susținând în continuare declarațiile depuse anterior precum că bijuteriile din aur au fost sustrate de către XXXXX.

Prin ordonanța Procuraturii sect. Centru. mun. Chișinău din XXXXX, cauza penală pornită pe faptul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane în proporții mari, intentată la plângerea depusă de către Timofeeva Izabela a fost clasată pe motivul inexistenței faptului infracțiunii, XXXXX fiind scoasă de sub urmărire penală din lipsa faptei infracțiunii, cu restituirea bijuteriilor din aur XXXXX " predate în baza biletelor de amanet și ridicate de către organul de urmărire penală, precum și restituirea biletelor de amanet și recipisei întocmite din numele Izabelei Timofeeva către XXXXX.

Acțiunile Izabelei Timofeeva de prezentare cu bună știință organului de urmărire penală, în calitate de parte vătămată, a declarațiilor mincinoase precum că, XXXXX în perioada XXXXX, i-ar fi sustras din domiciliu pe ascuns bijuterii confecționate din aur în sumă de 23 840 lei și ulterior bani în sumă de 53 760 lei, a declarațiilor în cadrul confruntării efectuate la organul de urmărire penală că, bijuteriile au dispărut în ziua în care XXXXX a fost la ea în ospete, precum și a declarațiilor date în cadrul acțiunii procesuale de confruntare efectuată cu martorul XXXXX, la care

inculpata a negat faptul transmiterii lui XXXXX a bijuteriilor din aur, au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 312 alin. (2) lit. a) Codul penal, după semnele: prezentarea cu bună știință a declarațiilor mincinoase de către partea vătămată, săvârșită în cadrul urmăririi penale, legate de învinuirea în săvârșirea unei infracțiuni grave.

Obiectul juridic al infracțiunii prevăzute la art. 312 Cod penal îl formează relațiile sociale cu privire la buna credință ce trebuie manifestată cu prilejul prezentării declarației în cadrul urmăririi penale sau judecării cauzei.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 312 Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiune, și anume, prezentarea declarației mincinoase de către martor sau parte vătămată, prin care se denaturează adevărul, astfel creându-se condiții pentru comiterea de erori judiciare, pentru aprecierea incorectă a circumstanțelor cauzei, pentru tragerea la răspundere penală sau contravențională a unei persoane nevinovate.

Subiectul infracțiunii nominalizate este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii care a atins vârsta de 16 ani și are una din calitățile procesuale, fie de martor sau parte vătămată, fie de specialist sau expert.

Latura subiectivă a infracțiunii analizate se caracterizează prin intenție directă, adică făptuitorul cu bună știință prezintă o declarație mincinoasă pentru a acuza pe cineva de săvârșirea unei infracțiuni.

Potrivit doctrinei juridice, s-a statuat că nu sunt întrunite elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 312 Cod penal, atunci când același făptuitor este autorul atât al denunțării false, cât și al declarației mincinoase, în atare situație, se reține o singură infracțiune de inducere în eroare a organelor judiciare prin denunțarea falsă.

Prin urmare, persoana care a făcut denunțarea falsă nu poate să răspundă și pentru declarația mincinoasă, în legătură cu faptul că aceasta nu poate fi subiect al celei din urmă infracțiuni, deoarece cerând de la ea declarații adevărate, ar însemna s-o plasezi în poziția de martor în propria sa cauză.

Din materialele cauzei rezultă că inculpata, la faza urmăririi penale, a declarat că Cebanu Galina în perioada XXXXX, i-ar fi sustras din domiciliul situat pe adresa XXXXX, pe ascuns, bijuterii confecționate din aur în sumă de 23 840 lei și bani în sumă de 53 760 lei, fapte descrise în plângerea din 26 august 2013, astfel XXXXX a fost învinuită în săvârșirea infracțiunii grave prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal.

Ulterior, prin ordonanța Procuraturii sect. Centru. mun. Chișinău din XXXXX, cauza penală pornită pe faptul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane în proporții mari, intentată la plângerea depusă de către Timofeeva Izabela a fost clasată pe motivul inexistenței faptului infracțiunii, XXXXX fiind scoasă de sub urmărire penală din lipsa fetei infracțiunii.

Astfel, instanța de recurs reține că, temeiul sub aspectul căruia se motivează recursul declarat de către avocatul inculpatei, este prezent în speța examinată din punct de vedere al existenței erorii de drept care, cu certitudine, determină necesitatea casării hotărârilor pronunțate în cauza penală în privința lui Timofeeva Izabela pe capătul de învinuire în baza art. 312 alin.(2) lit. a) Cod penal, întrucât în speță, reieșind din circumstanțele cauzei, așa cum au fost stabilite de instanțele de fond, acțiunile inculpatei se circumscriu infracțiunii prevăzute de art. 311 alin.(2) lit. a) Cod penal.

În consecință, Colegiul penal lărgit conchide că, la caz, este incident temeiul prevăzut de art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, și anume că fapta inculpatei Timofeeva Izabela, încadrată în prevederile art. 312 alin.(2) lit. a) Cod penal, nu întrunește elementele infracțiunii, care duce la casarea hotărârilor judecătorești în partea condamnării lui Timofeeva Izabela în baza art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal și adoptarea unei noi hotărâri de achitare pe acest capăt de învinuire.

7.2. Cu referire la celălalt capăt de învinuire, și anume în baza art. 311 alin. (2) lit. a) Cod penal, privitor la care partea apărării, de asemenea, solicită achitarea, Colegiul penal lărgit consideră necesar de a evidenția următoarele.

Așa cum rezultă din materialele dosarului, prima instanță și de apel la adoptarea soluției de condamnare a lui în baza art. 311 alin. (2) lit. a) Cod penal, au ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, au cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-au verificat minuțios, acordându-le o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția lui Timofeeva Izabela în săvârșirea infracțiunii imputate.

La fel, Colegiul penal lărgit reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, a ajuns la concluzia corectă că sentința atacată urmează a fi menținută în partea condamnării inculpatei pe capătul de învinuire în baza art. 311 alin. (2) lit.

a) Cod penal, însă greșit a menținut condamnarea inculpatului în baza art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal, întrucât având în vedere cele enunțate în pct. 7.1. din prezenta decizie, nu poate fi concurs de infracțiuni atunci când același făptuitor este autorul atât al denunțării false, cât și al declarației mincinoase, în atare situație, se reține o singură infracțiune de inducere în eroare a organelor judiciare prin denunțarea falsă.

Prin urmare, decizia instanței de apel și soluția primei instanțe în partea condamnării lui Timofeeva Izabela în baza art. 311 alin. (2) lit. a) Cod penal, corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Instanța de recurs consideră că atât prima instanță, cât și cea de apel, au făcut o încadrare juridică corectă a faptelor comise de inculpată, calificându-le în baza art. 311 alin. (2) lit. a) Cod penal.

În consecință, Colegiul penal lărgit a ajuns la concluzia că recursurile ordinare declarate în cauză urmează a fi admise, cu casarea parțială a sentinței și deciziei instanței de apel în partea condamnării inculpatei Timofeeva Izabela referitor la săvârșirea infracțiunii de declarație mincinoasă și totodată cu menținerea în vigoare a condamnării acesteia pentru săvârșirea infracțiunii de denunțare falsă.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. b, c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de către avocatul Gamurari Victoria în numele inculpatei Timofeeva Izabela și de către inculpată, casează sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 mai 2017 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017, în partea condamnării lui *Timofeeva Izabela XXXXX* pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal și în partea stabilirii pedepsei definitive, rejudecă cauza în aceste părți și pronunță o nouă hotărâre, după cum urmează:

Timofeeva Izabela XXXXX se achită de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 18 mai 2017, în baza art. 311 alin. (2) lit. a) Cod penal și prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, din 11 noiembrie 2015,

se stabilește definitiv inculpatei *Timofeeva Izabela XXXXX*, pedeapsa închisorii pe un termen de 8 (opt) ani și 2 (două) luni, cu executarea în penitenciar de tip închis pentru femei și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activități legate de gestionarea întreprinderilor și circulația mijloacelor financiare pe un termen de 4 ani.

Termenul executării pedepsei urmează a fi calculat din data pronunțării prezentei decizii – 26 februarie 2019, cu includerea în acest termen, a perioadei aflării în stare de arest preventiv din 18 mai 2017 până la 26 februarie 2019.

În rest, dispozițiile hotărârilor atacate, se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 28 martie 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Guzun Ion